

گرفتاری نصیر فیاض، رسوائی بیشتر حکومت کرزی!

روز ۲۹ جولای ۲۰۰۸، ما شاهد میزان محبوبیت آقای نصیر فیاض و توانمندی وی در ارائه دلچسپ ترین مسایل کشور در برنامه حقیقت و جلب رضائیت بینندگان آن بودیم. تمام رسانه های جمعی افغانها، بخصوص رسانه های تصویری و صوتی افغانی در سراسر جهان بخاطر دستگیری نصیر فیاض، ژورنالست و رزیده و نترس تلویزیون آریانا، برنامه های خاصی داشتند و ساعتها بر عملکرد دولت کرزی به گفت و شنود با بینندگان خود پرداختند. و بینندگان باز هم شاهد رسوائی بیشتر مقامات بلند پایه دولت کرزی، و تصمیم سبک و خنده آورشورای وزیران افغانستان بودند.

معلوم میشود که خرد دسته جمعی در کابینه کرزی به صفر تقرب کرده و توان تمیز اصل از فرع را از دست داده اند و مسایل قابل بحث در کابینه را با مسایل عادی و روتین ادارات دولتی فرق کرده نمیتوانند. ما که چند صباحی بیشتر عمر کرده ایم و شاهد و ناظر اجراءات حکومت های شاهی و جمهوری اسلامی و جمهوری به اصطلاح غیراسلامی و حتی دولت اسلامی جهادی و اسلامی طالبی بوده ایم، قسم میخورم، که هرگز ندیده ایم و هیچکس هم به یاد نخواهد داد که کابینه یی تا این حد کودن و نفهم بوده باشد که یک موضوع بسیار حاشیه یی را اینقدر بزرگ جلوه داده و در اجندای بحث خود قرار داده باشد. ما در عهد هیچ حکومتی نشنیده ایم که برای سانسوریک مقاله و یا جزای انضباطی به نویسنده و یا تهیه کننده یک برنامه رادیویی یا تلویزیونی، صدراعظم کشور مداخله کرده باشد، تا چه رسد به کابینه یاشورای وزیران افغانستان.

آخر مگر نه این است که کار کابینه یاشورای وزیران، طرح و تصویب و بحث روی میرمترین مسایل، اجتماعی، اقتصادی، انکشافی، دفاعی، و امنیتی کشور و تنظیم و رعایت پرنسیپهای سیاست خارجی است. اگر چنین است که هست، پس چرا کابینه کرزی بجای آنکه روی مبرم ترین مسایل کشور، منجمله مسایل امنیتی که هرروز در گوشه و کنار شهر کابل و سایر شهرها حملات انتحاری صورت میگیرد و زندگی را برای ساکنان شهرها غیر مصئون ساخته، بحث کند و چاره بسنجد، و یا روی مسایل بیکاری و فقر روز افزون در جامعه و تدارک مواد غذایی و فراهم کردن زمینه های کار برای لشکر بیکاران در شهرها، بحث کند و چاره جوئی کند، و یا روی چگونگی جلوگیری از مسدود شدن ۷۰ درصد مکاتب بوسیله مخالفین در ولایات همسرحد با پاکستان بحث کند، و یا اینکه بخاطر عدم دستگیری اختطاف کنندگان اطفال و تاجران و متجاوزین برنامه موس دخترکان ضغیر (از ۴-۱۲ ساله) وزیر داخله اش را مورد توبیخ و سرزنش قرار بدهد و دستش را از کار بگیرد و... و...، برعکس بر چگونگی خفه کردن آزادی بیان و خاموش ساختن صدای حقیقت با دستگیری نصیر فیاض، ژورنالیستی که جز حقیقت، سخنی نگفته و جز افشای چهره های فاسد در دولت و خیانت کاران و مافیای غصب زمین و دزدان ثروتهای ملی کاری نکرده، در کابینه بحث میکند و با ضایع کردن ساعتها وقت سرانجام یک تصمیم غلط و غیر قانونی اتخاذ میکند که اگر شورای تطبیق قانون

اساسی از قدرت لازمی بر خور دار می بود، باید قبل از دیگران، خود کابینه کرزی را که مرتکب یک عمل خلاف ماده ۳۴ قانون اساسی شده است، به محاکمه می سپرد، مگر افسوس که یک چنین مقامی در کشور تا هنوز وجود ندارد و اگر دارد صرف به نام وجود دارد و از صلاحیت لازم قضائی برخوردار نیست. بنابراین میتوان به صراحت گفت که: بدا و اسفا به حال یک چنین کابینه یی که اصل را از فرع تمیز کرده نمیتواند و با تصامیم نا بجا و غیر لازم خود را رسوای عام و خاص میسازد.

گزارشها و آگاهی های که دیروز ۲۹ جولای از طریق رسانه های تصویری افغانها در ارتباط به دستگیر آقای نصیر فیاض به نشر رسید، حاکی این حقیقت بودند که، اینکار از چینل غیر قانونی و برخلاق نص قانون رسانه ها صورت گرفته و لذا قابل تقبیح است. آقای فضل الرحمن ارویا، مدیر مسئول روزنامه "اراده" در کابل، در مصاحبه خود با تلویزیون "پیام افغان" که از امریکا پخش میگردد، حقایق بسیار تلخی به ارتباط دستگیری آقای فیاض بیان کرد. وی اظهار داشت که: آخرین برنامه حقیقت تحت عنوان "ارزیابی کارکردهای حکومت در چهار سال ودوماه گذشته" همانگونه که روش کار تلویزیونها است، بعد از ارزیابی مورد ایدیت در وقت معینه به نشر گذاشته شد، اما چند دقیقه بعد، از سوی ارگانهای امنیت ملی به دفتر تلویزیون آریانا تلفون میشود که برنامه را قطع کند. چون برنامه با یک تلفون قطع نمیشود، بار دوم و سوم تلفون میرسد و مسئولین تلویزیون آریانا تهدید میگرددند و سرانجام برنامه در آخرین دقائق خود قطع میگردد. فردا روز یک شنبه نصیر فیاض نه از خانه، بلکه از روی سرک توسط منسوبین امنیت ملی اختطاف و در زندان های آن دستگاه می افتد. روز دوشنبه جلسه شورای وزیران روی انتقادات برنامه تلویزیونی حقیقت به بحث می پردازد و یک تصمیم غلط در باره آقای نصیر فیاض میگیرد که باید او به ارگانهای عدلی و قضائی کشور سپرده شود. آقای اوریا افزود که اتحادیه ژورنالیستان کشور در جلسه امروزی خود یک کمیته دفاع از نصیر فیاض را تعیین کردند تا از حقوق وی در مقابل ارگانهای عدلی دفاع نماید. (قسمتی از صحبت آقای اوریا همین بود)

این عمل شورای وزیران با عکس العمل شدید برخی از نمایندگان ولسی جرگه، شهریان کابل و ژورنالیستان داخل و تمام رسانه های جمعی در خارج کشور گرفت و آنرا محکوم کردند. یکی از نمایندگان ولسی جرگه آقای داود سلطانزوی، با صراحت گفت: **مگر اینجا جنگل است که هر که هر چه خواست کرده بتواند؟ آخرین اینجا یک دولت است، قضا دارد، شورا دارد، قانون رسانه ها دارد،** باید این کار مطابق ماده ۳۴ قانون اساسی صورت می گرفت، نه از طریق امنیت ملی.

زندانی ساختن گرداننده برنامه حقیقت به جرم انتقاد از عملکرد اعضای کابینه کرزی، در واقع سیلی دردناکی بر روی آزادی بیان و آزادی مطبوعات است که دولت بر طبق قانون اساسی مکلف به حمایت و تقویت آن است. تلویزیون آریانا، دیروز از گزارش خبرهای داخلی خود داری نمود و تمام وقت اخبار داخلی را وقف ارزیابی عملکرد دولت در زندانی ساختن (نصیر فیاض) همکارشجاع خود نمود که کار درخور قدری نمود و بایستی چنین هم میکرد. زیرا عدم حمایت از کارکنان آن تلویزیون، سبب دلسردی دیگر برنامه سازان آن رسانه خواهد شد و سطح برنامه های را پائین خواهد آورد و در نتیجه بینندگان خود را از دست داده با سقوط مواجه خواهد شد. مسئولان

تلویزیون بیات باید قوی ترین وکیل مدافع را برای آقای نصیرفیاض استخدام کنند و مردانه در دفاع از حیثیت کارکنان خود پردازند.

به امید پیروزی حقیقت بر خیانت. پایان ۳۰ / ۷ / ۲۰۰۸